

PRAWO LUDU

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCYALISTYCZNEJ.

TYGODNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, ROLNICZY I OŚWIATOWY. — WYCHODZI NA KAŻDĄ NIEDZIELĘ.

Prenumerata wynosi rocznie: w Polsce 2500 Marek (półrocznie 1500 Marek), w Niemczech 350 Mk, w Ameryce 5 Dol.
Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 140.957.

Numer pojedynczy wszędzie

60 Mk

Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej Porady prawnej
Kraków, Dunajewskiego Nr. 5, II. p., Telefon Nr. 2314.
Redaktor naczelny i wydawca: Poseł Zygm. Klemensiewicz.

Nr. 41.

Kraków, dnia 8 października 1922 roku.

Rok XXIII.

Precz z trucicielami duszy Ludu!

Tym razem komuniści stają do wyborów. Próbowali to zrobić pod maską, występując jako „Związek proletariatu miast i wsi”. Chcieli wprowadzić w błąd, oszukać wyborców, bo w tej nazwie niema nic specjalnie komunistycznego. Szluzka się nie udała. Komuniści musieli przyznać się do tego, że są komunistami.

Ale chociaż przyznali się do nazwy, nie chcą wyborcom powiedzieć wyraźnie, poco biorą udział w wyborach, jaki ich rzeczywisty program wyborczy.

Milczą o „dyktaturze proletariatu”. Milczą o Sowietach. Nie zachwycają się Rosją sowiecką. Nie zapowiadają natychmiastowej rewolucji. Nie domagają się połączenia Polski z Rosją. Nie mówią, że chcą obalić demokrację i Sejm na to, aby narzucić rządy komunistów.

Nie mówią tego wszystkiego, co stanowi rzeczywisty ich program, cel ich działalności. Ukrywają to starannie.

Wiadomo Wam, Towarzysze i Towarzyszki, że reakcja zamija właściwe swoje cele i stara się uchodzić za zupełnie coś innego, jak jest w rzeczywistości. Reakcja robi to, aby oszukać masy pracujące. Ale **taksamo postępują komuniści**: oni okłamują robotników, grają przed nimi komedję, ukrywając rzeczywiste swoje cele.

Polska Partya Socjalistyczna podczas wyborów rozwija takisam program, jak w całej swojej działalności. Praca PPS w Sejmie i poza Sejmem zgodna jest z jej programem.

A komuniści przychodzą do Was, **wstydzając się swego programu, po jezuitsku ukrywając swoje zamiary i dążenia**, zupełnie, jak „Ch-je-na”!

I nie darmo się wstydzą. Cały program, cała działalność komunistyczna, to **jedna wielka kompromitacja**.

Pamiętajcie, Towarzysze i Towarzyszki, jak komuniści nawoływali do bojkotowania pierwszych wyborów do Sejmu, mówiąc, że udział w wyborach do Sejmu to „zdrada sprawy robotniczej” i że wolno wybierać tylko do sowietów.

A obecnie — nic nie mówią o Sowietach, za to chcą dostać się do Sejmu.

Pamiętajcie, jak nawoływali do tego, żeby zaraz zrobić rewolucję, jak napadali na walkę o reformy i o polepszenie bytu.

Cała taktyka komunistów polegała na tem, żeby wnieść zamęt, żeby nie dopuszczać do zmian na lepsze, bo w ten sposób — mówili — prędzej zrobi się rewolucję.

Komuniści zaszokowali dużo ruchowi robotniczemu — to prawda, ale rewolucji nie zrobili. Błagowali tylko o niej.

Ale z jakimż ciołem będą się ubiegali o głosy robotników do Sejmu ludzie, którzy wmawiali im, że nierzeczywiście, że wybory — to zdrada, walka o reformy — to zdrada, a jedynym zbawieniem jest natychmiastowa rewolucja?!

Pamiętajcie dalej, Towarzysze i Towarzyszki, jak komuniści wychwalali pod niebiosa Rosję sowiecką, jak wzywali robotników polskich do naśladowania sowietów.

Dzisiaj milczą o Rosji sowieckiej. Bo Rosja sowiecka właśnie jaskrawo dowodzi, do jakich skutków przerażających prowadzi komunistyczna taktyka. **W Rosji sowieckiej niema ani krztyn socjalizmu**. Jest nędza i ruina i zwyrodnienie. Miliony ludzi wymarły z głodu. Jak w najczarniejszych, pierwotnych czasach, pojawiło się ludobójstwo. **W Rosji sowieckiej niema nawet śladu politycznej**. Nie ma jej żadna klasa, nie

mają i robotnicy. Krwawo i okrutnie, jak w żadnym państwie, bolszewicy rozprawiają się z robotnikami za strejki. Czrezwyczejka — teraz już pod inną nazwą — dusi wszelką myśl o wolności, jak dawniej carat, tylko jeszcze okrutniej. Ale zato bolszewicy umizgają się do kapitalistów, błagają kapitał zagraniczny, aby raczył wrócić do Rosji i wyzyskiwać tam robotników. W szaleństwie swoim komuniści zniszczyli życie gospodarcze, a teraz — na ruinie — odbudowują kapitalizm.

Czyż tem będą chwalili się podczas wyborów nasi komuniści? A może pochwała się tem, że kiedy bolszewicy szli na Warszawę, to wraz z żołnierzami Brusilowa szli przeciwko Polsce zdraycy: Dzierżyński, Marchlewski, Feliks Kon i inni, aby na bagnietach rosyjskich oprzeć swoje rządy i przyłączyć Polskę do sowieckiej Rosji?

A może czem innym komuniści polscy zapragną się pochwalić? Może tem, że na Górnym Śląsku razem z komunistami niemieckimi głosowali za przyłączeniem tej dzielnicy do Niemiec?

Nie, komuniści nie będą się tem chwalili. Wolą o tem milczeć.

Ale my to wszystko przypominamy proletariatom miast i wsi, o którego głosu do Sejmu komuniści ośmielają się obiegać!

My przypominamy, że **komunizm to rozkład i gangrena**. My przypominamy, że tam, gdzie komuniści dzierżą władzę, tam jest niewola i ruina. Gdzie zaś komuniści mieli chwilowo władzę, tam jest **najgorsza reakcja**, jak na Węgrzech i w Bawarii. Gdzie znowu komuniści w znaczniejszej mierze opamowali ruch robotniczy, tam ten ruch jest **slaby i rozbity**, jak we Francji i we Włoszech.

Ale dzisiaj już na całym świecie klasa robotnicza

przekonała się, jakim nieszczęściem dla niej jest komunizm, z którego tylko reakcja korzysta. **Klasa robotnicza wszędzie usuwa to zło, które sprawili komunistyczni agenci Moskwy**, precując nie dla ruchu robotniczego, lecz dla rozszerzenia i wzmocnienia wpływów państwa rosyjskiego i jego sowieckiego rządu.

U nas ostatnio na Górnym Śląsku komuniści ponieśli **sromotną klęskę**. Tam razem działali komuniści polscy i niemieccy i uważali się za potężną siłę. Tymczasem nie otrzymali ani **jednego mandatu do sejmu śląskiego!** Robotnicy śląscy zadali ogłuszający cios komunistom!

Towarzysze i Towarzyszki!

Takisam ogłuszający cios zadacie komunistom w dniu 5-ym listopada przy wyborach do Sejmu polskiego!

Nie pozwolicie, aby robotników polskich reprezentowali ludzie, zwalczający niepodległość Polski, służący za narzędzie rosyjskiemu rządowi sowieckiemu, a z Was pragną uczyć narzędzie swoich „dyktatorskich” zachcianek, — ludzie, rozbijający najhaniebniejszymi sposobami ruch robotniczy, — ludzie, z których działalności tylko reakcja korzysta!

W walce z reakcją klas posiadających, usuwając precz z drogi komunistycznych szkodników i rozbijaczy, trucicieli ruchu robotniczego — **pójdziecie do urn wyborczych pod wypróbowanym w tyłu walkach, niezłomnym, zwycięskim szandarem PPS!**

Niech żyje socjalizm!

Niech żyje lista

Nr 2

Centralny Komitet Wykonawczy
Polskiej Partii Socjalistycznej.

Do chłopów — mądre słowo!

Nie jeden z włościan małorolnych i robotników rolnych pamięta, jak to za czasów przedwojennych, a i podczas wojny w różnych ciężkich czasach nasza **Polska Partya Socjalistyczna zawsze radziła włościanstwu dobrze**. To dziś i dzisiaj, kiedy zbliża się wielki dzień dla Polski i dla całego ludu pracującego w Polsce, — dzień głosowania do nowego Sejmu — Partya nasza **spiesz ostrzedz**, spiesz uświadomić włościan małorolnych i bezrolnych, aby po raz drugi **nie wybierali na posłów do Sejmu ludzi, którzy przeciwko ludowi**, zaś w jednoci z obszarnikami i bogaczami pracować będą.

Podczas pierwszych wyborów nie jeden włościanin oszukał się. **Wierząc pięknym słowom pańskich i księzych agitatorów, ludzie głosowali na posłów, którzy zasiadłszy w Sejmie odrazu włościan i cały lud pracujący zdradzili**.

Posłowie z partii niby ludowo-narodowych i niby chrześcijańskich głosowali w Sejmie przeciwko reformie rolnej. Oni dowodzili, że włościanie mogą sobie kupić za dłuże pieniądze ziemię od panów, jeżeli ci zechcą sprzedać.

A kiedy nasi posłowie podczas głosowania nad reformą rolną przeważyli szalę na stronę włościanstwa, posłowie, trzymający stronę obszarników i księży, zapowiedzieli, że będą reformie rolnej **wszędzie przeszkadzali tak, aby biedniejszemu włościanstwu kością w gardle stanęła!**

Przecież obszarnicy, co robili i robią dziką par-

celację, wszyscy należą do partji niby narodowych i niby chrześcijańskich.

Dzisiaj ziemia kosztuje po 300, 400, 500 i więcej tysięcy, a miejscami dochodzi do miliona marek za morg.

Któż tę drożyznę ziemi zrobił, jak nie panowie, którzy w ten sposób chcą przeszkodzić reformie rolnej?

Tylko bogatszy włościanin może ziemi kupić, zaś z biedniejszych mało kto.

Albo z odbudową kraju — stronnictwa niby narodowe i niby chrześcijańskie w Sejmie dużo gębą gadały, iż trza dać chłopom drzewa na odbudowę, ale kiedy przyszło do dawania, to przez swoich ludzi różne utrudnienia w urzędach czyniły.

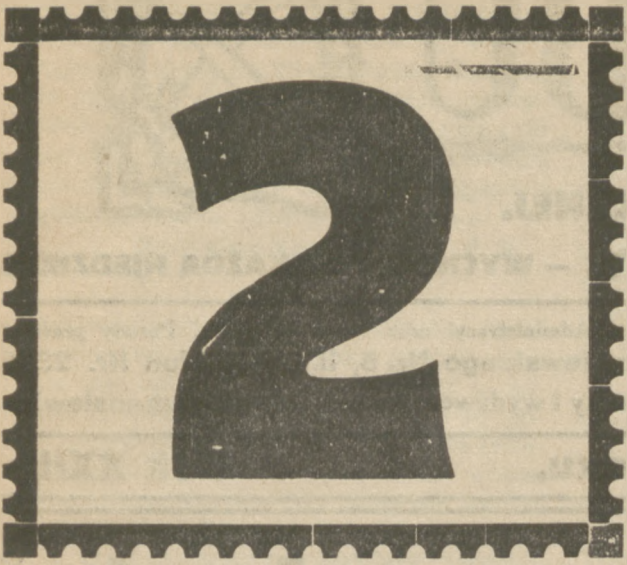
Nie jeden z włościan **nałaził się co nie miara do owych urzędów**, zanim wytebrał kilka metrów drzewa na odbudowę. A kiedy kwit po długich młotkach dostał, to się okazało, że po drzewo trza kilkanaście kilometrów jechać, **choć często budulec był w pańskim lesie pod bokiem**.

Ale obszarnik, trzymający się z niektórymi urzędnikami za ręce, dowodził, że w jego lesie budulec niema. Za granicę, to całymi wagonami budulec wywożą, **jeno dla biednych włościan na odbudowę niema!**

Albo z daną.

Ściągnął z kraju pieniądze „narodowy” mini-

Karta głosowania Ludu pracującego wsi i miast:

ster p. Michalski, który daniny zajął na podreperowanie skarbu polskiego.

Choć daninę minister zebrał, to za swego urzędowania jeszcze większą dziurę w skarbie zostawił — taki to z niego gospodarz był, a ciągle tylko myślał, jakby koleje i kopalnie węgla zagranicznym bogaczom oddać!

Partyje, niby narodowe i niby chrześcijańskie, siedząc przez trzy lata w Sejmie, okrutnej szkody narobiły Polsce i ludowi pracującemu, to też przy najbliższych wyborach chcą się przed ludem wykpić — nowymi obietnicami włościan oszukać, aby znów na nich głosowali. Partya nazywająca się Zjednoczenie Ludowo-Narodowe, ze strachu przed ludem, nawet nazwę swoją zmieniła, przezywając się teraz „Polskie centrum”, a to dlatego, aby ludzie nic, albo niewiele miarkujący na nich głosowali. A taksamo zrobili endecy, którzy teraz nazywają się „Chrześcijańska Jedność narodowa”.

Drukują też oni i rozrzucają po wsiach odezwy, w których lżą i tumaniają ludziom głowy: że obecnie jest rząd socjalistyczny, że socjaliści drożynę robią, że parcelować ziemi nie pozwalają, że religię socjaliści zwalczają.

Każdy rozumny człowiek wie, że w dzisiejszym rządzie partya socjalistyczna nie ma swoich delegatów.

Drożynę w kraju robią paskarze, kupcy, obszarnicy, fabrykanci, a wszyscy prawie do niby narodowych i niby chrześcijańskich partyj należą — siedzi ich też dużo w „centrum”. Lżarstwem jest, że socjaliści religię zwalczają! My zwalczamy to, aby księża przy pomocy religii polityki nie robili, a ludzi za posługi duchowne z pieniędzy nie obdzierali.

Przecież dziś cała Polska wie, że kiedy trzeba było skarb państwa ratować i fabryki tytoniu odebrać milionowym fabrykantom, przekazując je rządowi, aby miał z czego dochody czerpać, podatki zmniejszając, to posłowie „narodowi” — posłowie z centrum i księża z chrześcijańskiej partji, fabrykantów do upadłego bronili na szkodę kraju i ludu głosując — taka ci jest prawda o tych partyjach!

Jeżeli który z naszych towarzyszy socjalistów idzie na wies i chce ludziom na wiecach **one sekrety ogłaszać**, to partyje „narodowe” wysyłają swoich płatnych pacholców, aby czyniąc tumult i hałas — do ogłoszenia prawdy nie dopuścić — takiego to oni mają stracha przed wyjawianiem prawdy. Więc miejcie się chłopie na baczności! Nie wiercie pańskim, księżym pacholcom, co lżą po wsiach a ludziom głowy tumaniają, kłamliwe odezwy rozrzucając!

Śłuchajcie co mówią nasi towarzysze, abyście się raz prawdy dowiedzieli. A kiedy nadejdzie piąty listopada, idąc do głosowania — czy kobieta czy mężczyzna — głosujcie na numer

2

czyli na listę Polskiej Partji Socjalistycznej!

Jak w starym, tak i w nowym Sejmie socjaliści będą całą siłą bronili od pokrzywdzenia małorolnych i bezrolnych robotników.

Pamiętajcie, że jakich posłów wybierzeć, takie rządy przez pięć lat w Polsce będziecie mieli! Niech żyje zwycięstwo ludu pracującego miast i wsi!

**Przez z pańskimi pacholcami!
Przez z partyjami, co lud oszukują i przeciwko ludowi walczą!**

Niech żyje Polska Partja Socjalistyczna!

Głosujcie na Nr.

2.

Polska Partja Socjalistyczna.

Komu oddać głos?

Zbliżające się wybory do Sejmu i Senatu dają wiele kłopotu, namyślenia się niektórym wyborcom. Tu i tam często słyszy się gadania:

— Głosować trzeba, ale na kogoby było najlepiej oddać głos?

Otóż, ażeby wyprowadzić z tego „namyślenia” się tych, co się jeszcze dotąd nie „namyśleli”, chciałem swem chłopskim piórem napisać kilka słów do naszego „Prawa Ludu”.

Przy obecnych wyborach toczy się zacięta walka między dwoma silnymi obozami, to jest między „prawicą” a „lewicą”. Prawica, która się składa z kilku stronnictw, utworzyła wielki blok wyborczy i prze usiłuje do tego, aby wybory wygrać i obalić wszystkie te ustawy, które dziś są korzystne dla robotników, chłopów małorolnych i bezrolnych. Wszystkie więc te stronnictwa prawicowe — nie wyłączając kleru — walczą zaciekle o to, aby obalić Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego, bo ten stanął po stronie uciskionych, t. j. chłopów i robotników i z tymi się łączy i z tymi dąży do demokracji i postępu, odrzuciwszy precz reakcję, jako zgubną dla całości Polski.

Więc rozumie się samo przez się, że dnie panowania reakcji i klerusów są już policzoną a Naczelnik Państwa zadał im wielki cios przez rozpisanie nowych wyborów. Połączyli się więc razem poto, aby przy wyborach ułować coś głosów robotniczych i chłopskich, a potem utworzyć taki rząd prawicowy, jaki się im będzie podobał.

Sami oni nie są w stanie wybrać swoich posłów, gdyż ich jest na to mało. To też szukają takiego sposobu, aby pozyskać głosy robotników i chłopów, a takich jeszcze i dzisiaj jest dużo, którzy „namyślają się”, komuhy lepiej było oddać głos, względnie na kogo głosować.

Głosować na socjalistów nie można, bo to podobno „straszni ludzie”! Bo ksiądz proboszcz gadał w kościele, na sumie w niedzielę, że przywódca socjalistów, Daszyński, to musi chyba z diabłem trzymać, bo go się wszyscy boją!

Jak trzeba było skończyć wojnę i zawrzeć pokój, to tego nikt w Polsce podjąć się nie chciał,

bo się wszyscy bali. A Daszyński, jak uwalik pięścią w sejmową trybunę, jak ryknął piomunującym głosem: „jak wy się panowie boicie skończyć wojny, to ja ją skończę”!

I tak się też stało.

A inni posłowie socjalistyczni nie inaczej robią. Bo jak Sejm chce przeprowadzić jakieś ustawy, które się socjalistom nie podobają, jako że są krzywdzące dla Ludu wsi i miast, to socjaliści narobią tyle krzyku, że nieraz to chcą cały Sejm do góry nogami przewrócić, aby tylko rozpedzić księżo-pańskie stronnictwa prawicowe, bo one bronią pańskiej ziemi i księżych dóbr, a nie pozwolą socjalistom takich ustaw przeprowadzać, które są dla Ludu korzystne.

A dalej głosi ksiądz dobrodziej: Socjaliści są ludźmi złej wakiary, bo nie wierzą w szczęście pośmiertne.

Bóg umiłował biednych i po śmierci ich zbawi, a socjaliści nie chcą czekać na to, że po śmierci dopiero należy się biednym dobrobyt, ale już tu, na tym świecie dążą do tego, aby zrównać biedaków z bogaczami”...

Więc czy dlatego, że socjaliści zawarli pokój — prawie w środku wojny z bolszewikami i nie pozwolili na dalszą walkę i przelew krwi, nie należy na nich głosować! Lub jeżeli socjaliści nie dopuszczają do przeprowadzenia szkodliwych ustaw dla robotników i biednych chłopów — czy i dlatego nie należy na nich głosować?

Taż to chyba takie argumenty powinny wystarczyć tym, co nie wiedzą na kogo głosować!?

A więc my, chłopie, nie mamy nic przeciw temu, żeby sobie księża sami wybierali czyli głosowali na księdza, a panowie na pana, ale nie powinni nas tumaniać, a my ich słuchać, a także nie powinniśmy też swoich głosów im oddawać, lecz wszyscy głosować, jak jeden mąż, na listę Nr 2.

Ażeby zamydlili oczy wyborcom, cała ta klika księżo-pańska przysłała na taki sposób, że utworzyła jeden wspólny blok, na który składają się wszystkie stronnictwa reakcyjne, które są wrogami dla nas chłopów i robotników, a które nazywają się prawicą. Otóż należy mi wymienić po

imieniu, jak się te stronnictwa nazywają, które tworzą prawicę, aby obywatele polscy rozpozнали ich i wiedzieli na kogo głosują. Stronnictwa te są: 1) Związek Ludowo-Narodowy, 2) Chrześcijańscy robotnicy, 3) Narodowa partja pracy, 4) Narodowo-chrześcijańscy robotnicy, 5) Kościół cko-ludowi, 6) Klub mieszczkański.

Wszystkie te stronnictwa wyżej wspomniane na jedną nutę śpiewają i uprawiają politykę przeciw Naczelnikowi Państwa, przeciw rządowi chłopsko-robotniczemu, przeciw demokratycznemu Państwu Polskiemu.

Więc jeżeli prawica z wszystkimi swymi lizunami, którzy się do niej przyczepili, chce w ten sposób zamydlać nam oczy przy wyborach, że my chłopie i robotnicy na tem się nie połapiemy i będziemy głosować na prawicowców, jako naszych wrogów, to się chyba grubo na tem omylił! Bo żaden uczciwy chłop, ani robotnik swego głosu im nie odda, ale ich będzie zwalczał na każdym kroku, jako swoich wrogów i ciemniźcili.

Przeto więc nie ma się co namyślać na kogo głosować, albowiem sam chłopski rozum na to wskazuje, że my małorolni chłopie musimy z konieczności w obronie naszych własnych interesów głosować wspólnie z bezrolnymi i robotnikami na listę Polskiej Partji Socjalistycznej (która ma Nr 2).

Wspólne interesy nas wiążą, jedna bieda nas łączy, jednako więc głosujmy w dniu 5 i 12-go listopada, a niech nasz chłopsko-robotniczy głos i naszych rodzin ani jeden nie idzie gdzieś indziej jak tylko na dwójkę, która niech nam żyje i niech zwycięży! **Chłop z pod słomianej strzechy.**

O ideowość

W poprzednim artykule poruszałem sprawę ważności, karności i solidarności każdej społecznej organizacji i nazwałem je podstawowymi warunkami trwałości, spójności i sprężystości jakie musimy w każdej naszej organizacji wyrobić i o istnienie których musimy dbać najstaranniej zawsze i wszędzie przy wszelkich naszych pracach partyjnych.

Obecnie chcę poruszyć trzeci nieminiej od tamtych ważny, chociaż każdemu się w oczy rzucający postulat powodzenia naszej organizacyjnej roboty.

Jest nim — zaraz się nam to jasno pokaże — wiara w słuszność naszego partyjnego programu społecznego, w łączności z którym formowała się zawsze i formuje się i obecnie nadal także nasz program polityczny.

Darujcie — jeżeli użyję obecnie słów moich dzięki swojej szczeroci bolesnych, ale nie chcę niczego obwiniać w bawelnę. Trzeba byłoby sobie z sytuacji jasno zdali sprawę.

Praca partyjna w Polsce, praca organizacyjna robotniczych (nie tylko robotniczych!) idzie zwolna i bardzo po grudzie. To zauważyć musi każdy baczny obserwator.

Spółczesność — nie zszeregowane pod naszym sztandarem, odnosi się do nas w najłepszym razie (bardzo niestety nie często!!) obcojętnie — zwykle nieprzychylnie, lub nawet wręcz wrogo! — Ale — mniejsza o naszych nieprzyjaciół.

Toż to przecież nam samym brak entuzjazyzmu a ślamazarności myśli, i co za tem idzie safarizm i fatalizm, a zasadnicze wady nasze, które co najmniej tyłesamo kamiemi rzucają pod nogi pracy partyjnej, ile wroga robota naszych przyjaciół czy jawnych nieprzyjaciół!

Żółwio — jak po mazi — cłap, cłap — krok krokiem wlecze się każde nasze poczynanie, kaźden nasz czyn.

Powiedziałby kto na boku stojący, że to ogromne koło rozpedowe Polskiej Partji Socjalistycznej puszczzone kiedyś w ruch, krwią przypiętym wysiłkiem Proletaryatczyków, dobiega ostatnich dni swego żywota.

A to jest! przecież złe kłamstwo i brzydka nieprawda!!

Ich hasła, ich program partyjny nie tylko nie przybladł i nie wypłowiał, ale z dniem każdym coraz większego nabiera znaczenia a coraz większej doniosłości.

Walka społeczna nie dobiegła końca — prawni już wywalczono są tylko zapowiedziami i potwierdzeniem słuszności tych praw, które się nam należą i które właśnie wywalczyć jest naszym obowiązkiem.

Walka o podwyżkę płacy czy zarobku (która w obecnych stosunkach słuszna i zrozumiała!) nie jest jedynym chyba naszym celem

to zrozumieć: każdy, są rzeczy zasadnicze, jakkolwiek nie tak bezpośrednio aktualne i piekące jak tamte, z tamtymi jednak w ścisłym pozostające związku, które nasz partyjny program zawiera i o których zapominać nie wolno.

Gdybyśmy o tem nie myśleli i do sprawy np. cennikowej największą przykładali wagę, to stalibyśmy się podobni — darujcie porównanie! — do zwalczanych właśnie przez nas burżuazyjnych niewartych Chadeckich ciułaigroszy i Endeckich napchajbrzuchów. — A tego nam chyba nie wolno!!

— Jeżeli zaś daje się coraz częściej zauważyć owo kładzenie największego nacisku na sprawy

nie największej wagi, to właśnie tylko dlatego, że mało znamy tej największej i najczystszej wiary w słuszność naszego partyjnego programu, choćby dla braku zainteresowania się nim! — to właśnie dlatego że o całokształcie naszego obowiązkowo zapominamy dla jednego z jego punktów.

— Wiare tę, którąby nam weszła w krew i żyły, trzeba rozbudzić, trzeba z powrotem wykrzesać, trzeba znowu bodaj z iskierki rozdmuchać w wielki, żywy i życiodajny ogień, bo bez niej umrze nasza ideowość, którą jest przecież największą naszą chwałą i naszym najzasłuższym zaszczytem.

K. F. Enpee.

Z polityki wewnętrznej

O samorząd w Galicyi wschodniej. — Nieprzychylny nastrój wśród Rusinów. — Projekt prof. Nowaka za ciasny. — Endecya za zniesieniem autonomii. — Wniosek tow. Niedziałkowskiego nie dopuszcza do pokrzywdzenia Rusinów.

Rząd prof. Nowaka opracował projekt samorządu trzech województw Galicyi Wschodniej: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego. Galicya Wsch. ma dla nas pierwszorzędne znaczenie. Jest to bowiem kraj bogaty w plody naturalne, kraj, który ekonomicznie jest z nami od wieków związany, kraj, którego historia jest nierozdzielnie złączona z historią dawnej Rzeczypospolitej polskiej. Nie jest to zadaniem dziennikarza szukać danych i historycznych i na tej zasadzie utwierdzać prawo danego narodu do pewnego, wyłamującego się z pod jego władzy terytorium. Zadaniem dziennikarza jest przedstawić położenie tak, jak ono w krytycznej chwili występuje. Otóż musimy przyznać, iż **Galicya Wschodnia jest zamieszkaną w przeważnej części przez ludność ruską**, a ludność ta winna sama rozstrzygnąć o swej przynależności i zadecydować o swych losach. Jednak obecne położenie w stosunku do Sowietów jest tak groźne, iż w **interesie tejże samej ludności** leży, jak najsiłniejszym węzłem połączyć się z Polską. Otóż w stosunku do ludności ruskiej należałoby zachować jak najdalej idącą ostrożność i umiarkowanie. Po wojnie bowiem, jak to zwykle bywa, wyrósł do olbrzymich rozmiarów nacjonalizm. Nacjonalizm posiada dwie zasadnicze cechy: z jednej strony budzi **ducha narodowego**, jest więc dodatkiem czynnikiem, z drugiej strony znowu budzi **fanatyzm**, zaślepienie, a co najgorsze, tzw. narodowy egoizm. Dlatego też nacjonalizm z zasady jest bardziej szkodliwy, niż użyteczny. Tę samą epidemię powojenną przechodziły: Francya, Niemcy, Czechi, **polscy endecy**, a obecnie **Rusini**.

Wszyscy mieszkańcy Wschodniej Małopolski, należący do narodowości ruskiej są, bez względu na barwę polityczną, **wrogo usposobieni względem Polski**. Toteż daremne są wszelkie wysiłki by zjednać tę masę nieprzychylnie z niemiawnością wprost na nas spoglądającą i zmieniać w uczciwych, patrioetycznych obywateli. — Podobnie bowiem ciężko jest ortodokse-żyda

przemienić w wiernego katolika, jak Rusina w uczciwego Polaka. — Bo jeśli warunki zmuszą Rusina do przyjęcia obywatelstwa polskiego, to zawsze państwo nasze wzbogaci żywością nieprzychylnie doń usposobioną, bardziej chętną do zadania krzywdy, niż do szlachetnego poświęcenia. To też zważywszy te ujemne strony jakie ciągną za sobą akt przyłączenia wschodniej Małopolski, zachęcająco i z pogodnym obliczem nań spoglądać nie możemy. Galicya Wsch. bowiem będzie **wieczną naszą bolączką**; wszelkie gwałty, wszelkie zamachy, wszelkie spiski będą miały popleczników w Rusinach. Dziś już możemy przewidzieć, iż **niejedna wojna** będzie się toczyć jeszcze o te ziemie. Czyż bowiem Rosya po obaleniu dotychczasowego ustroju, nie wyciągnie ręki do tych ziem? Moim zdaniem polityka aneksyjna jest bardziej szkodliwą, niż pożyteczną i dlatego tylko zaślepiiony nacjonalista nie może jej niebezpiecznych stron widzieć. Obecnie jednak stoimy nad rzeczą dokonaną. Galicya Wsch. jest w naszych rękach. Należy zapewnić janajlepsze współżycie obu sąsiadującym narodom. W jaki sposób dojść do podobnego rozwiązania? Doświadczenie mówi, iż jedyną drogą ku temu byłoby nadać, **jak najszerzą autonomię**. Otóż projekt samorządu przedstawiony przez prof. Nowaka jest **dużo za ciasny** i nie jest w stanie spełnić te zadania, jakie wintien. A cóż powiemy na to, iż **N. D. acya uznala ten projekt za zbyt liberalny i domaga się, jak najdalej idących ograniczeń!** Znakiem replikował tow. **poseł Niedziałkowski** i w imieniu PPS domagał się **rozszerzenia kompetencji Sejmików** trzech województw tworzących Wsch. Małopolskę, uznając projekt rządowy za niedostateczny, za niezgodny do rozwiązania problemu Galicyi Wschodniej.

Najbliższe dni zadecydują o tej kwestyi i prawdopodobnie zdrowy rozsądek weźmie górę nad zaślepieniem, fanatyzmem i nie dopuści do pokrzywdzenia bratniego bądźcobądź narodu!

Gr.

to że jest on nacz. gminy? Apelujemy do Świątniczian, aby tego pana bojkotować, aby tej chye-nie, która się za naszą pracę tuczy nie dawać nie utargować, gdyż on nas jeszcze za to poniewiera.

Najwięcej do rozgoryczenia doprowadza tuł. policya państwowa w Świątnikach górnych. — Policya ta zamiast być stróżem bezpieczeństwa publicznego sama się rozpija u tegoż pana Malca i bierze udział w bójkach. Ale nietylko w bójkach, ale na drodze zaczepia spokojnych obywateli jak to miało miejsce 10 września b. r. również w święto, kiedy idącemu ob. Kotarbie do domu zastąpił drogę sam kom. policji i pijany jak nieboskie stworzenie z rewolwerem w ręku zaczął wrzeszczeć i straszyć. Znow 15 września w stanie roz-pitym 3 chłopców w takiż sam sposób napadł! I nie wiadomo, z kim mamy do czynienia? Czy z policją, czy z waryatami? Gdzie bezpieczeństwo publiczne jest przez nich samych zupełnie zagrożone!

Zwracamy się do świetnych starostw w Wieliczce i Podgórzu czy skłonne są: pierwsze odebrać koncesyę wyżej wymienionemu Malcowi za łamanie ustawy o zakazie sprzedaży w dniu św. trunków, a do drugiego w Podgórzu, czy skłonne jest odwołać policyę państwową ze Świątnik górnych, która zamiast tropić złodziei którzy tak grasują obecnie i strzec bezpieczeństwa publicznego sama się rozpija i zaczepia jak wyżej wymieniliśmy fakta, przez co sieje zgor-szenie i rozgoryczenie, jak miało miejsce onegdajsze?

Pokrzywdzeni

KONFERENCYA I ZGROMADZENIA WYBOR-CZE W KRZESZOWICACH. W niedzielę 17 bm. o godz. 12 odbyła się w **Krzeszowicach** konferen-cya wszystkich mężów zaufania obwodowych komisji wyborczych o pracach złączonych z wyborami. Referował tow. poseł **Zuławski**, zaś o konieczności zajęcia się energicznie agitacyą wyborczą w powiecie chrzanowskim do Kasy chorych referował tow. **Pilch**. Wybory odbędą się 8 października. O godz. 4 popoł. odbyło się w sali Rady gminnej **Zgromadzenie przedwyborcze**. — Zagaił tow. **Winkler**, przewodniczył tow. **Wolek**. Pierwszy referował tow. **Pilch**, który zaznaczył, jakie znaczenie ma dla klasy pracującej demokratyczna Rzeczpospolita Polska i jaką winę ponosiąc ci, którzy nie korzystają ze swych praw obywatelskich, usuwając się podczas wyborów od głosowania. Wspomniał następnie o intrygancko-faszystowskiej agitacyi różnych Tabaczyńskich i Matłosów, którzy wszystko to co oni nie robią nazywają robotą żydowską.

Następnie referował tow. poseł **Zuławski**, który rzeczowo przedstawił całą działalność klubu polskich PPS i zgoną robotę partyj reakcyjnych, z którymi musiano staczać ciężką walkę, aby nie dopuścić do zniszczenia tego co sobie klasa pracująca już zdobyła. Wkońcu uchwalono głosować na listę PPS.

Menerzy Tabaczyńskiego korzystając z urzędzenia zgromadzenia postanowili rozesłać swoich agitatorów na okoliczne wioski, spodziewając się, że wszyscy nasi mężowie zaufania będą na zgromadzeniu tow. Zuławskiego. Mimo to wyborcy nie kwapili się na ich gadaninę, tak, że panowie od „prawicy“ **nie zdołali urządzić ani jednego zgromadzenia.**

Hola panowie! na nic wasz udany patriotyzm, nie szczere wasze hasło „Bóg i Ojczyzna“, to tylko frazesy, za pomocą których szkodzicie państwu polskiemu, agitując za ludźmi, którzy głosowali przeciwko monopolowi tytoniowemu, przeciwko reformie rolnej i przeciwko wszystkim ustawom korzystnym dla robotnika miast i wsi. Utrudniając wprowadzenie tychże ustaw pchacie masę do bolszewizmu i do anarchii, co bezwarunkowo państwu polskiemu szkodzi. Mówicie, że mamy do czynienia z żydami, otóż wy powinniście wiedzieć, że i żydzi gorszyli się na Chrystusa, kiedy tenże obcował ze samarytanami. Niczego nie żądamy, tylko sprawiedliwości społecznej, a wy jako dobrzy katolicy powinniście być pionierami w tejże walce i wtenczas dopiero uznalibyśmy wasz patriotyzm i katolicyzm. Więc zastanówcie się panowie, którą drogą powinien uczciwy dążyć?

Czerwoncy.

ZGROMADZENIE NA JARMARKU W KRZESZOWICACH. W poniedziałek 25 b. m. towarzysze z Krzeszowic korzystają z jarmarku urządziłi od południa Wielkie Zgromadzenie wyborcze. Przewodniczył tow. **Winkler**, referował tow. **Pilch** i tow. **Baranowski**, górnik z kopalni „Kry-styny“. Mówcy wskazywali potrzebę skupienia się w jeden hufiec, który byłby w możności przeciwstawić się tym, którzy myślą, że proletaryat miast i wsi do ludzkości nie należy. — Wkońcu zaapelowano, że jedyną listą, na którą przy wyborach głosy należy oddać, jest lista PPS Nr. 2.

RUCH WYBORCZY

42 Okręg wyborczy: Kraków pow., Chrzanów, Oświęcim, Podgórze, Olkusz, Miechów.

ZGROMADZENIE PRZEDWYBORCZE W LIBIĄŻU. Dnia 29 września b. r. odbyły się dwa liczne zgromadzenia przedwyborcze na kopalni „Janina“ w Libiążu. Na pierwszym zebraniu dla zmiany zjeżdżającej o 2 przewodniczył tow. **Kopyt**, a kwestye funduszu wyborczego referował tow. **Szuwara**, zaś o sprawach zawodowych, a szczególnie o wypowiedzianej umowie górniczej referował tow. poseł **Zuławski**, na zebraniu zaś drugim przewodniczył tow. **Budzoń Jan**, o sytuacji politycznej referował tow. poseł **Zuławski**, a o akcji wyborczej i funduszu wyborczym tow. **Szuwara**. W dyskusji zabierali głos towarzysze **Janczyk Jan** i **Duda Wojciech**, poczem uchwalona została rezolucya, aby każdy górnik tak jak i robotnicy fabryk ofiarował pół dniówki na fundusz wyborczy. Następnie uchwalono odbyć jeszcze jedno zebranie dla zmiany trzeciej w dniu 6 października b. r. Powyższe dwa zgromadzenia wykazały dobitnie, że szulery i zdrajcy chade-

cko-komunistyczne w Libiążu nic do szukania nie mają!

Kazimierz.

ŚWIATNIKI GÓRNE, pow. Podgórze. Straszne stosunki pod względem bezpieczeństwa publicznego panują w naszej wiosce. Onegdaj byliśmy pod wrażeniem wielkiego oburzenia na naczelnika gminy Rzeszotar niejakiego p. Malca, który ma wyszynk wódek. Oto dnia 17 września 1922 r. w niedzielę pomimo zakazu sprzedawania trunków, pan Malec jako naczelnik gminy powinien znać ustawę, jednak szynkuje, poczem przychodzi do krwawych bójek, w których on sam udział bierze. To też w wymienionym dniu został w straszliwy sposób zmasakrowany obywatel Antoni Kotarba, którego zbroczono we krwi musiano odwieść do lekarza. Zaznaczyć należy, że tuł. obyw., którzy cały tydzień ciężko pracując przy warsztacie nieraz i 18 godzin na dobę, pragnąc choć w niedzielę się zabawić, idą grać w tak zwane kregle, którą to kregielnię p. Malec posiada? Tam jednak upijają się, pozostawiając swój krwawo zapracowany zarobek i do tego jeszcze przychodzi do krwawych bójek jak to miało miejsce onegdajsze. Nie wiemy czy p. Malca zakaz sprzedaży trunków we święta nie dotyczy przez

